

ສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການຂົນສົ່ງທາງບົກ
ລະຫວ່າງ
ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ລາຊະອານາຈັກ ກຳປູເຈັຍ

ແລະ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງລາຊະອານາຈັກກຳປູເຈັຍ ແລະ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຊຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ເອີ້ນວ່າ “ ພາຄືຄູ່ສັນຍາ ”

ດ້ວຍຈຸດປະສົງ ເພື່ອຮັດແໜ້ນ ສາຍພົວພັນ ລະຫວ່າງ ປະຊາຊົນສອງຊາດ ບົນຫຼັກການ ແຫ່ງ ຄວາມສະເໝີພາບ ເຄົາລົບ ອະທິປະໄຕ , ຜົນແຜ່ນດິນ ອັນຄົບຖ້ວນ ຊຶ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ລວມຂອງສອງຝ່າຍ.

ດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ ເພື່ອອຳນວຍ ຄວາມສະດວກ ໃນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ ທາງ ບົກ (ນັບທັງ ນັກທ່ອງທ່ຽວ) ລະຫວ່າງສອງປະເທດ.

ຈຶ່ງໄດ້ຕົກລົງກັນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

ມາດຕາ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

1. ພາຄືຄູ່ສັນຍາ ຕົກລົງດຳເນີນ ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ (ນັບທັງ ນັກທ່ອງທ່ຽວ) ລະຫວ່າງ ສອງປະເທດ ໂດຍຜ່ານດ່ານຊາຍແດນ ທີ່ພາຄື ຄູ່ສັນຍາ ໄດ້ຕົກລົງນຳກັນ.
2. ພາຄືຄູ່ສັນຍາ ມີສິດ ສະເໜີພາບ ແລະ ກາລະໂອກາດ ເທົ່າທຽມກັນ ໃນການດຳເນີນ ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ (ນັບທັງ ນັກທ່ອງທ່ຽວ) ລະຫວ່າງສອງປະເທດ.
3. ບັນຫາອື່ນໆ ລະຫວ່າງສອງປະເທດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການຂົນສົ່ງທາງບົກ ເຊັ່ນ : ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຊຸບແບບ ການຂົນສົ່ງ , ການກຳນົດ ເສັ້ນທາງ ສຳລັບ ການຂົນສົ່ງ , ການຈັດສົ່ງ , ລະບົບສາງ, ຄ່າຂົນສົ່ງ ແລະ ຄ່າອື່ນໆ ຈະໄດ້ຕົກລົງກັນ ໂດຍອີງການ ທີ່ມີສິດອຳນາດ ຂອງພາຄືຄູ່ສັນຍາ.

ມາດຕາ 2

ຄຳນິຍາມ

ເພື່ອຈຸດປະສົງ ຂອງສັນຍາ ສະບັບນີ້ .

1. ຄຳວ່າ “ ດິນແດນ ” ປະກອບດ້ວຍ ດິນແດນ ຂອງ ລາຊະອານາຈັກ ກຳປູເຈັຍ ແລະ ດິນແດນຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ .

2. ຄຳວ່າ “ ອົງການ ທີ່ມີສິດອຳນາດ ” ໝາຍເຖິງ
 - ເບື້ອງ ກຳປູເຈັຍ ແມ່ນ ກະຊວງ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ອົງການໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກ ກະຊວງດັ່ງກ່າວ.
 - ເບື້ອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ແລະ ອົງການໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດ ຈາກ ກະຊວງດັ່ງກ່າວ.
3. ຄຳວ່າ “ ຜູ້ຂົນສົ່ງ ” ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີທີ່ຕັ້ງ ຢູ່ໃນ ດິນແດນ ຂອງ ລາຊະອານາຈັກ ກຳປູເຈັຍ (ຊຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ເອີ້ນວ່າ ກຳປູເຈັຍ) ຫຼື ໃນດິນແດນຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ຊຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ ສປປ ລາວ) ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຕາມລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍຂອງ ແຕ່ລະປະເທດ ໃຫ້ດຳເນີນ ການຂົນສົ່ງ ສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ ທາງບົກ (ນັບທັງນັກທ່ອງທ່ຽວ).
4. ຄຳວ່າ “ ພາຫະນະ ຂົນສົ່ງ ” ປະກອບດ້ວຍ ພາຫະນະສົນຄ້າ ແລະ ພາຫະນະໂດຍສານ (ນັບທັງ ພາຫະນະທ່ອງທ່ຽວ).
5. ຄຳວ່າ “ ພາຫະນະໂດຍສານ ” ໝາຍເຖິງພາຫະນະທາງບົກ ທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍ ດ້ວຍເຄື່ອງຈັກໃນຕົວຊຶ່ງ:
 - ກ. ຖືກຜະລິດ ຫຼື ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຂົນສົ່ງໂດຍສານທາງບົກ.
 - ຂ. ມີ 10 ບ່ອນນັ່ງຂັ້ນໄປ ໃນນີ້ລວມທັງ ບ່ອນນັ່ງ ຜູ້ຂັບລົດ.
 - ຄ. ໄດ້ຈົດທະບຽນໃນດິນແດນ ຂອງ ພາຄີຄູ່ສັນຍາຝ່າຍນຶ່ງແລະເປັນກຳມະສິດຂອງຜູ້ຂົນສົ່ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃນ ດິນແດນຂອງ ປະເທດນັ້ນໃຫ້ດຳເນີນ ການຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ(ນັບທັງນັກທ່ອງທ່ຽວ).
6. ຄຳວ່າ “ ພາຫະນະທີ່ບໍ່ເຮັດການຄ້າ ” ໝາຍເຖິງ ພາຫະນະທາງບົກ ທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍດ້ວຍເຄື່ອງຈັກໃນຕົວ ຊຶ່ງ:
 - ກ. ຖືກຜະລິດ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຂົນສົ່ງທາງບົກ.
 - ຂ. ມີ 9 ບ່ອນນັ່ງລົງມາ ໃນນີ້ລວມທັງ ບ່ອນນັ່ງ ຜູ້ຂັບລົດ.
 - ຄ. ໄດ້ຈົດທະບຽນຢູ່ໃນດິນແດນຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາຝ່າຍນຶ່ງ.
 - ງ. ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ບໍລິການຂົນສົ່ງເພື່ອການຄ້າ.
7. ຄຳວ່າ : “ ພາຫະນະສົນຄ້າ ” ໝາຍເຖິງພາຫະນະທາງບົກ ທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍດ້ວຍເຄື່ອງຈັກໃນຕົວ ຊຶ່ງ:
 - ກ. ຖືກຜະລິດ ຫຼື ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນການຂົນສົ່ງສົນຄ້າທາງບົກ.
 - ຂ. ໄດ້ຈົດທະບຽນໃນດິນແດນຂອງພາຄີຄູ່ສັນຍາຝ່າຍນຶ່ງ ແລະ ເປັນກຳມະສິດ ຂອງ ຜູ້ຂົນສົ່ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃນດິນແດນ ຂອງ ປະເທດນັ້ນໃຫ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສົນຄ້າ
8. ຄຳວ່າ: “ ລົດພວງ ຫຼື ລົດເຄິ່ງພວງ ” ໝາຍເຖິງພາຫະນະໃດໜຶ່ງທີ່ຖືກອອກແບບ ໃຫ້ມີການລາກແກ ຈາກ ພາຫະນະລາກແກ່ ຊຶ່ງ :
 - ກ. ຖືກຜະລິດ ຫຼື ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຂົນສົ່ງທາງບົກ.
 - ຂ. ໄດ້ຈົດທະບຽນໃນດິນແດນຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາຝ່າຍນຶ່ງແລະ ເປັນກຳມະສິດຂອງຜູ້ ຂົນສົ່ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃນ ດິນແດນ ຂອງ ປະເທດນັ້ນ ໃຫ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສົນຄ້າ.
 - ຄ. ລົດພວງ ຫຼື ລົດເຄິ່ງພວງ ພ້ອມດ້ວຍ ພາຫະນະລາກແກ່ ໃຫ້ຖືວ່າ ເປັນ ພາຫະນະຄັນດັ່ງຈ.

A

ມາດຕາ 3

ການອະນຸຍາດ

1. ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ ຂອງ ແຕ່ລະພາຄີ ຄູ່ສັນຍາຕ້ອງໄດ້ອອກໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງໃຫ້ແກ່ພາຫະນະ ຂົນສົ່ງທາງບົກແຕ່ລະຄັນ ຂອງ ປະເທດຕົນ ເພື່ອດຳເນີນການຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ສິນຄ້າ ຂ້າມ ແດນລະຫ່ວາງ ສອງ ປະເທດ ຕາມແບບຟອມ ອະນຸຍາດ ທີ່ພາຄີຄູ່ສັນຍາ ໄດ້ຕົກລົງເທັນດີນຳກັນ.
2. ພາຫະນະການຄ້າ ແລະ ພາຫະນະ ທີ່ບໍ່ເຮັດການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ ໃນດິນແດນຂອງກຳປູເຈັຍ ຫຼື ສປປ ລາວ ຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃຫ້ຂ້າມແດນຕາມດ່ານຊາຍແດນ ເພື່ອເຂົ້າອອກ ດິນແດນ ຂອງກັນ ແລະ ກັນ ຫຼື ຜ່ານດິນແດນ ຂອງ ພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 4

ປ້າຍລົດ, ໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່, ໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ, ການປະກັນໄພ ບຸກຄົນທີ່ 3.

1. ພາຫະນະ ສິນຄ້າ ແລະ ພາຫະນະ ໂດຍສານ (ນັບທັງພາຫະນະທ່ອງທ່ຽວ) ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ຝ່າຍ ໜຶ່ງ, ເມື່ອຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງພາຄີຄູ່ສັນຍາ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງຕ້ອງ :
 - ກ. ຕິດປ້າຍລົດທີ່ຈົດທະບຽນທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍ ອົງການທີ່ມີ ສິດອຳນາດ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ.
 - ຂ. ມີໃບອະນຸຍາດ ຜ່ານແດນ ພ້ອມດ້ວຍປ້າຍ ສະຕິກເກີ ທີ່ອອກໃຫ້ ໂດຍອົງການ ທີ່ມີສິດອຳນາດ ຂອງ ພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ . ຮູບແບບຂອງ ໃບອະນຸຍາດ ຜ່ານແດນ ແລະ ການອະກແບບ ຂອງ ປ້າຍສະຕິກເກີ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເທັນດີ ເປັນ ເອກະພາບ ຈາກ ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ ຂອງພາຄີ ຄູ່ ສັນຍາ.
 - ຄ. ມີໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ (ໃບອະນຸຍາດ ດຳເນີນ ການຂົນສົ່ງ) ທີ່ອອກໃຫ້ ໂດຍອົງການ ທີ່ມີສິດ ອຳ ນາດ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ ພາຫະນະ .
 - ງ. ໃບປະກັນໄພບຸກຄົນທີ່ສາມ ຂອງເຈົ້າຂອງ ພາຫະນະ .
2. " ພາຫະນະ ທີ່ບໍ່ເຮັດການຄ້າ " ຕ້ອງປະກອບມີ ເອກະສານຕ່າງໆ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບ ການເທັນດີ ຈາກ ອົງ ການ ທີ່ມີສິດອຳນາດ ຂອງທັງສອງຝ່າຍ .
3. ຜູ້ຂັບລົດບຸກຄົນ ຕ້ອງ ມີໃບຂັບຂີ່ພາຍໃນ ຫຼື ສາກົນ ທີ່ບໍ່ໝົດກຳນົດ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ກັບຊະນິດ ພາຫະ ນະ ທີ່ຕົນເອງຂັບ ແລະ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ນຳໃຊ້ໄດ້ ໃນດິນແດນ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 5

ການໄປມາຂອງປະຊາຊົນ , ໜັງສືຜ່ານແດນ ແລະ ວີຊາ.

1. ການເຂົ້າ - ອອກ ຊາຍແດນ ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ອາໄສ ຢູ່ ລຽບຕາມຊາຍແດນ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍານັ້ນ ຈະມີສັນຍາໜຶ່ງຕ່າງຫາກ .
2. ເວລາຂ້າມແດນທາງບົກ ໄປຍັງດິນແດນ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ປະຊາຊົນຜູ້ອື່ນໆ ນັບທັງຜູ້ ຂັບລົດ ຕ້ອງມີໜັງສືຜ່ານແດນ ທີ່ບໍ່ໝົດອາຍຸການນຳໃຊ້ ພ້ອມດ້ວຍ ວີຊາ.
3. ຜູ້ຂັບລົດ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນໆ ຊຶ່ງດຳເນີນ ການຂົນສົ່ງ ທາງບົກ ຂ້າມແດນ ເປັນປະຈຳນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດ ວີຊາເຂົ້າ - ອອກ ປະເທດ ຫຼາຍເທື່ອ.
4. ລັດຖະບານຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ແຕ່ລະຝ່າຍ ເປັນຜູ້ກຳນົດປະເພດ ໜັງສືຜ່ານແດນ ແລະ ວີຊາຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 6

ການປະກອບ ເອກະສານ.

1. ໃບອະນຸຍາດ ແລະ ເອກະສານ ອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ ຕາມເນື້ອໃນ ຂອງສັນຍາ ສະບັບນີ້ ຕ້ອງ ປະຈຳຢູ່ ກັບຜູ້ໂດຍສານ , ສິນຄ້າ ຫຼື ພາຫະນະ ຂົນສົ່ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ແຈ້ງຕໍ່ ອົງການ ທີ່ມີສິດ ອຳນາດ ຂອງ ພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ເມື່ອມີການຮ້ອງຂໍ.
2. ເອກະສານໃດ ທີ່ບໍ່ພົມເປັນພາສາອັງກິດ ຕ້ອງໄດ້ຄັດແນບ ສະບັບທີ່ແປ ເປັນພາສາອັງກິດ ຊຶ່ງອອກ ໃຫ້ ໂດຍອົງການ ທີ່ມີສິດອຳນາດ.

ມາດຕາ 7

ການຂົນສົ່ງ ທີ່ບໍ່ ອະນຸຍາດ.

ພາຫະນະ ສິນຄ້າ ແລະ ພາຫະນະ ໂດຍສານ (ນັບທັງພາຫະນະທ່ອງທ່ຽວ) ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ຝ່າຍໜຶ່ງ ເວລາດຳເນີນ ການຂົນສົ່ງ ຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ທ້າມະນຸດຂຶ້ນ ສິນຄ້າ ຜູ້ ໂດຍສານ (ນັບທັງນັກທ່ອງທ່ຽວ) ຈາກຈຸດໜຶ່ງ ລົງອີກຈຸດໜຶ່ງ ໃນດິນແດນ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ຝ່າຍນັ້ນ (ຍົກເວັ້ນແຕ່ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດ ຈາກ ລັດຖະບານ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ຝ່າຍນັ້ນ ໃຫ້ດຳເນີນ ການຂົນສົ່ງ ຢູ່ ໃນດິນແດນຂອງຕົນ).

ມາດຕາ 8

ການກຳນົດເສັ້ນທາງ ແລະ ການນຳໃຊ້ທ່າເຮືອ .

1. ທຸກພາຫະນະຂົນສົ່ງ , ຍົກເວັ້ນ ພາຫະນະ ທີ່ບໍ່ເຮັດການຄ້າ ທີ່ກ່າວໄວ້ໃນວັກ 2 ມາດຕາ 3 ຂ້າງເທິງນີ້ ທີ່ດຳເນີນການ ຂົນສົ່ງ ຕາມເນື້ອໃນຂອງສັນຍາ ສະບັບນີ້ ຕ້ອງເຂົ້າ - ອອກ ຕາມດ່ານຊາຍແດນ ແລະ ຕາມເສັ້ນທາງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໃນໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ.
2. ພາຄີຄູ່ສັນຍາ ຕົກລົງ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ແກ່ກັນ ແລະ ກັນ ນຳໃຊ້ທ່າເຮືອຂອງຕົນ (ທ່າເຮືອທະເລ ຫຼື ທ່າເຮືອ ຕາມລຳນ້ຳ) ແລະ ລະບົບສາງ ສຳລັບ ການຂົນສົ່ງທາງບົກ ລະຫວ່າງກັນ ຫຼື ຜ່ານດິນແດນ ພາຄີຄູ່ສັນຍາ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 9

ນຳ້ມັນ ແລະ ອຸປະກອນ ສຳລັບ ພາຫະນະ ແລະ ການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ.

1. ລາຍການຕ່າງໆ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ທີ່ໄດ້ນຳເຂົ້າ ໄປໃນດິນແດນ ຂອງພາຄີຄູ່ສັນຍາອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງ ຫ້ອງການພາສີ ແລະ ໃຫ້ຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ອາກອນ ຂາເຂົ້າ - ຂາອອກ.
 - ກ. ນຳ້ມັນເຊື້ອໄຟ ທີ່ບັນຈຸໃນຖັງຂອງແຕ່ລະຊະນິດພາຫະນະຂົນສົ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການອອກແບບແລະຕິດຕັ້ງຕາມ ມາດຖານສາກົນຂອງຜູ້ຜະລິດ.
 - ຂ. ນຳ້ມັນລໍລິນຈຳນວນທີ່ຈຳເປັນເພື່ອໃຊ້ໃນເວລາດຳເນີນການຂົນສົ່ງ.
 - ຄ. ອາໄຫລ່ປຸງນຳ້ຢາຍແລະເຄື່ອງມືອື່ນຈຳເປັນສຳລັບພາຫະນະ.
 - ງ. ອາໄຫລ່ທີ່ບໍ່ນຳໃຊ້ ທລີ ສົ້ນສ່ວນປະກອບທີ່ເປ່ເພທີ່ມ້າງອອກຈາກພາຫະນະຕ້ອງໄດ້ນຳອອກຄືນໄປຍັງປະເທດຂອງ ຕົນ.
2. ພາຫະນະຂົນສົ່ງທາງບົກ ຂອງພາຄີຄູ່ສັນຍາ ແຕ່ລະຝ່າຍໃນເວລາດຳເນີນ ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ທລີ ຜູ້ໂດຍສານ ຢູ່ໃນດິນແດນຂອງພາຄີຄູ່ສັນຍາອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຕ້ອງບໍ່ຖິ້ມສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ທີ່ຈະສ້າງຄວາມເຂັ້ມຫາຍຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມຂອງພາຄີຄູ່ສັນຍາຝ່າຍນັ້ນ .

ມາດຕາ 10

ບຸລິມະສິດກ່ຽວກັບເອກະສານພາສີ

ບຸລິມະສິດ ໃນການປະກອບ ເອກະສານ ກ່ຽວກັບ ພາສີອາກອນ ເພື່ອຂ້າມແດນ ລະຫວ່າງດິນແດນຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ຕ້ອງເປັນໄປ ຕາມລຳດັບ ດັ່ງນີ້ :

- ກ. ບຸລິມະສິດທຳອິດ : ການຂົນສົ່ງຄົນເຈັບໜັກ , ຊາກສົບ , ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຜູ້ໂດຍສານ .

- ຂ . ບຸລິມະສິດທີສອງ : ການຂົນສົ່ງສັດ ທີ່ມີຊີວິດ , ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ທີ່ເນົ່າໄວ ແລະ ຜັກສິດ.
- ຄ . ບຸລິມະສິດທີສາມ : ການຂົນສົ່ງ ສິນຄ້າ ອັນຕະລາຍ.

ມາດຕາ 11

ທຳນຽມຜ່ານແດນ ແລະ ການເກັບຄ່າອື່ນໆ

ເຈົ້າຂອງພາຫະນະການຄ້າ ແລະ ພາຫະນະ ທີ່ບໍ່ເຮັດການຄ້າ ຊຶ່ງໄດ້ຈົດທະບຽນ ຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໜຶ່ງ ເວລາ ເຂົ້າໄປໃນດິນແດນ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍ ຄ່າ ທຳນຽມຜ່ານແດນ ແລະ ຄ່າການ ເກັບຄ່າອື່ນໆເຊັ່ນ : ຄ່ານຳໃຊ້ທາງ , ຂົວ , ເຮືອບັກ ແລະ ອື່ນໆ ຊຶ່ງກຳນົດໂດຍ ພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ແຕ່ລະຝ່າຍ ໂດຍການປຶກສາທາລິກັນ ຂອງສອງຝ່າຍ .

ມາດຕາ 12

ການປະຕິບັດ ຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ປະເທດຕົນ

1. ຜູ້ຂົນສົ່ງ ທີ່ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນ ການບໍລິການ ການຂົນສົ່ງ ຜ່ານແດນ ແລະ ຂ້າມແດນ ຂອງ ກັນ ແລະ ກັນ ໂດຍນຳໃຊ້ ພາຫະນະໂດຍສານ ແລະ ພາຫະນະ ສິນຄ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍ ທີ່ຍັງມີຜົນ ບັງຄັບໃຊ້ ຂອງ ປະເທດນັ້ນ.
2. ພາຫະນະ ທີ່ບໍ່ເຮັດການຄ້າ, ພາຫະນະໂດຍສານ (ນັບທັງ ພາຫະນະທ່ອງທ່ຽວ) ແລະ ພາຫະນະສົນຄ້າ ຂອງພາຄີຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໜຶ່ງ , ເມື່ອເຂົ້າ ຫຼື ດຳເນີນ ການຂົນສົ່ງ ຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຕ້ອງ ປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍ ທີ່ຍັງມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຂອງ ປະເທດນັ້ນ .

ມາດຕາ 13

ອຸປະຕິເຫດ - ອັນຕະລາຍ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ພາຫະນະຂົນສົ່ງໃດໜຶ່ງ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ຝ່າຍໜຶ່ງ ປະສົບ ອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ອັນຕະລາຍ ໃນເວລາເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ , ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ ຂອງ ສະຖານທີ່ ທີ່ເກີດ ອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ອັນຕະລາຍ ຕ້ອງເປັນຜູ້ ແກ້ໄຂບັນຫາ ຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍ ຂອງປະເທດຕົນ ແລະ ຕ້ອງລາຍງານ ໃຫ້ ອົງການ ທີ່ມີສິດອຳນາດ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຊາບ ໂດຍບັນທຶກ ທີ່ທັນໃດ ເຖິງວິທີການ ແລະ ມາດຕະການ ທີ່ໄດ້ແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 14

ການແກ້ໄຂ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

1. ທຸກຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈາກການນຳໃຊ້ ຫຼື ການຕີຄວາມໝາຍ ໃນເວລາ ປະຕິບັດ ສັນຍາສະບັບນີ້ ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ ຂອງພາກສ່ວນ ຄູ່ສັນຍາ ຕ້ອງໄດ້ເຈລະຈາ ແລະ ຫາວິທີ ແກ້ໄຂນຳກັນ .
2. ທຸກຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ລະຫວ່າງ ຜູ້ຂົນສົ່ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບ ການປະຕິບັດ ຂໍ້ບູກພັນກັນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ໂດຍການເຈລະຈາ ນຳກັນ . ໃນກໍລະນີ ທີ່ບໍ່ສາມາດ ຕົກລົງກັນໄດ້ , ຂໍ້ຂັດແຍ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ຕາມລະບຽບ ຫຼື ກົດໝາຍ ຂອງພາກສ່ວນ ຄູ່ສັນຍາ ທີ່ຂໍ້ຂັດແຍ່ງດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ສຸດທ້າຍ ຖ້າບໍ່ສາມາດ ລົງລອຍກັນໄດ້ ໃຫ້ນຳໃຊ້ ການໄກ່ເກ້ຍ ສາກົນ ທີ່ ຜູ້ຂົນສົ່ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ເຫັນດີນຳກັນ.

ມາດຕາ 15

ການທົບທວນ - ການດັດແກ້ສັນຍາ

1. ໃນ ເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສັນຍາ ສະບັບນີ້ ພາກສ່ວນ ຄູ່ສັນຍາ ຝ່າຍໜຶ່ງ ສາມາດ ສະເໜີ ຂໍທົບທວນ ຫຼື ດັດແກ້ສັນຍາ ເປັນລາຍລັກ ອັກສອນ ໄປຍັງພາກສ່ວນ ຄູ່ສັນຍາ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ແລະ ພາກສ່ວນ ຄູ່ສັນຍາ ຝ່າຍນັ້ນ ຕ້ອງຕອບຮັບ ເປັນລາຍລັກ ອັກສອນ ພາຍໃນ 30 ວັນ ນັບແຕ່ມີໄດ້ຮັບ ການສະເໜີ ດັ່ງກ່າວ.
2. ເມື່ອໃນ ທີ່ໄດ້ທົບທວນ ຫຼື ດັດແກ້ ໂດຍການເຫັນດີ ຂອງທັງສອງຝ່າຍນັ້ນ ຈະມີຜົນບັງຄັບ ໃຊ້ໄດ້ ໃນມື້ ທີ່ໄດ້ແລກປ່ຽນ ໜັງສືຮັບຮອງນຳກັນ ແລະ ໃຫ້ຖືວ່າ ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງສັນຍາ ສະບັບນີ້ .

ມາດຕາ 16

ຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຂອງສິນທິສັນຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ທຸກເມື່ອໃນ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ ໃນສັນຍາ ສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ພັນທະ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງພາກສ່ວນ ຄູ່ສັນຍາ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ໄວ້ໃນສິນທິສັນຍາ ສາກົນ ທີ່ພາກສ່ວນ ຄູ່ສັນຍາ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ໄດ້ເປັນພາກສ່ວນ.

ມາດຕາ 17

ການປະຕິບັດ ຕໍ່ພາຫະນະ ຂອງປະເທດ ທີ 3.

ສັນຍາ ສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ກັບບັນດາ ພາຫະນະຂົນສົ່ງທາງບົກ ທີ່ຈົດທະບຽນ ໃນປະເທດ ທີ 3 ທີ່ນຳໃຊ້ເສັ້ນທາງບົກ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ເພື່ອເຂົ້າໄປຍັງດິນແດນ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ. ສັນຍາສະບັບນີ້ ກໍບໍ່ມີຜົນ ບັງຄັບໃຊ້ ກັບບັນດາ ພາຫະນະ ຂົນສົ່ງທາງບົກ ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ ໃນ ປະເທດທີ 3 ເພື່ອດຳເນີນ ການຂົນສົ່ງໂດຍສານ ແລະ ສິນຄ້າ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ຝ່າຍໜຶ່ງ ເຂົ້າໄປຍັງດິນ ແດນ ຂອງພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຍົກເວັ້ນ ພາຫະນະ ຂົນສົ່ງ ຂອງປະເທດທີ 3 ຊຶ່ງໄດ້ມີສັນຍາ ຂົນສົ່ງ ທາງບົກ ກັບພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ທັງສອງຝ່າຍ.

ມາດຕາ 18

ອົງການປະຕິບັດສັນຍາ

1. ລັດຖະບານທັງສອງປະເທດ ພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ມອບໃຫ້ກະຊວງ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຂອງ ກຳປູເຈັຍ ແລະ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ຂອງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ໂນ ອະນຸສັນຍາ ລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບ ວິທີການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ສັນຍາ ຂົນສົ່ງ ສະບັບນີ້ .
2. ກະຊວງ ໂຍທາທິການແລະ ຂົນສົ່ງ ຂອງ ກຳປູເຈັຍ ແລະ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ເປັນອົງການ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບ ໃນການຕິດຕາມ ການ ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ສັນຍາສະບັບນີ້ , ອອກໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ ແກ່ ພາຫະນະ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບ ສັນຍາ ສະ ບັບນີ້ ແລະ ຮັບຜິດຊອບ ທຸກບັນຫາ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນເວລາ ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ສັນຍາ ສະບັບນີ້ .

ມາດຕາ 19

ຜົນບັງຄັບໃຊ້ ແລະ ກຳນົດເວລາ ການນຳໃຊ້

1. ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໄດ້ ໃນມື້ທີ 30 ນັບຈາກ ມື້ທີ່ພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ທັງສອງຝ່າຍ ໄດ້ແລກ ປ່ຽນ ໜັງສື ຮັບຮອງນຳກັນ .
2. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ສັນຍາ ສະບັບນີ້ ຈະມີອາຍຸຕໍ່ໄປ ໂດຍ ອັດຕະໂນມັດ ເປັນແຕ່ລະ ປີ ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ພາຄີ ຄູ່ ສັນຍາ ຝ່າຍໃດ ຝ່າຍໜຶ່ງ ໄດ້ຍົກເລີກສັນຍາ ໂດຍແຈ້ງການຍົກເລີກ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຕໍ່ພາຄີ ຄູ່ ສັນຍາ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ 3 ເດືອນລ່ວງໜ້າກ່ອນ ວັນໝົດອາຍຸ ຂອງສັນຍາ .

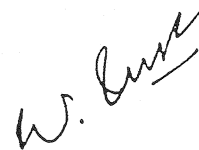
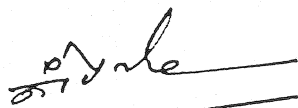
3. ສັນຍາ ສະບັບນີ້ ອາດຍົກເລີກກ່ອນ ການໝົດອາຍຸຂອງສັນຍາ , ຖ້າວ່າພາຄີຄູ່ສັນຍາ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ທາກແຈ້ງ ຈຸດປະສົງ ການຍົກເລີກສັນຍາ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໄປຍັງພາຄີຄູ່ສັນຍາອີກ ຝ່າຍໜຶ່ງ ໂດຍ ຜ່ານທາງການທູດ ແລະ ສັນຍາ ຈະໝົດຜົນບັງຄັບໃຊ້ ພາຍໃນ 6 ເດືອນ ນັບຈາກ ມື້ທີ່ພາຄີ ຄູ່ສັນຍາ ຝ່າຍນັ້ນ ໄດ້ຕອບຮັບ ໜັງສືແຈ້ງດັ່ງກ່າວ.

ເພື່ອເປັນສັກຂີພິຍານ ຜູ້ທີ່ມີລາຍຊື່ ຢູ່ລຸ່ມນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຈາກລັດຖະບານຂອງຕົນ ໄດ້ລົງ ລາຍເຊັນ ໃສ່ສັນຍາ ວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ລາຊະອານາຈັກ ກຳປູເຈັຍ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ .

ເຮັດທີ່ ວຽງຈັນ , ສ ປ ປ ລາວ ເມື່ອວັນທີ່ 21 ຕຸລາ 1999, ເປັນ 2 ສະບັບຕົ້ນ ເປັນພາສາຂະແມ, ພາສາ ລາວ ແລະ ພາສາ ອັງກິດ ທຸກພາສາ ມີຄຸນຄ່າ ເທົ່າທຽມກັນ , ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການຕີຄວາມ ໝາຍ ແຕກຕ່າງກັນ ໃຫ້ນຳໃຊ້ພາສາ ອັງກິດ ເປັນປ່ອນອີງ .

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ລາຊະອານາຈັກ
ກຳປູເຈັຍ

ຕາງໜ້າລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ
ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ພະນະທ່ານ ຄີ ແຕັງ ລິມ
ລັດຖະມົນຕີ ວ່າການກະຊວງ ໂຍທາທິການ
ແລະ ຂົນສົ່ງ

ພະນະທ່ານ ເພົ້າ ບຸນນະວິນ
ລັດຖະມົນຕີ ວ່າການກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ
ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ

